

20 sposobów na to, jak wspierać dziecko - w nauce i emocjach

Kiedy się uczymy, emocje są niezwykle ważne. Gdybyśmy uczyli się tylko biorąc suche fakty, które później „pakowalibyśmy” do odpowiednich

„przegródek” w mózgu, wszystkim byłoby łatwiej.

Niestety proces uczenia się jest bardzo złożony, a emocje odgrywają w nim ważną rolę.

Jeśli chcesz wspierać swoje dziecko w uczeniu się, zadbaj w pierwszej kolejności właśnie o jego emocje.

1. Nie obwiniaj dziecka, jeśli ma trudności (takie czy inne) w szkole. Ono tam chodzi po to, żeby się dopiero uczyć i powinno na to mieć odpowiednią, do jego możliwości i potrzeb, ilość czasu. To nic, że inni umieją już, na przykład głośkować, a twoje dziecko nie – może musi więcej poćwiczyć lub mieć więcej czasu na zrozumienie problemu.

2. Znajdź czas na słuchanie opowieści o szkole – nie tylko o nauce. Rodzic pytając: „co było w szkole?” najczęściej oczekuje opowieści o tym, czego się dziecko uczyło, a dziecko czuje potrzebę mówienia o tym, że koleżanka miała nowy piórnik, a kolega zrzucił kwiatka i co pani na to powiedziała, i że na przerwie chłopcy skakali ze schodów, a woźna na nich krzyczała. Możliwość swobodnego opowiedzenia o wszystkim, nawet tym, co dla dorosłych nieważne, jest bardzo istotna dla malucha, bo pozwala uporządkować myśli. Jeśli dziecka wysłuchamy, czuje się ważne i szanowane, a odreagowanie tego, co się wydarzyło (poprzez śmiech, płacz, opowieść), pozwala mu skupić się na innych sprawach.

3. Dorośli czasami źle myślą o szkole lub sami mają zły bagaż doświadczeń. Nie powinni jednak wyrażać tych myśli w obecności dzieci – dla ich dobra. Jeśli dziecko ma się skutecznie uczyć, nie może w czasie lekcji zastanawiać się, dlaczego mama mówi, że pani jest głupia. Nie należy też krytykować metod, zakresu nauki itp. Takie rzeczy dorośli powinni omówić między sobą, bez wciągania w to dzieci.

4. Poznaj osobiście nauczycieli, którzy pracują z twoim dzieckiem i innych pracowników szkoły mających z nim kontakt. Twoje dobre relacje z nimi pozwolą na lepszy przepływ informacji o dziecku, jego sukcesach i problemach, wpłyną też na jakość relacji dziecka z tymi dorosłymi.

5. Angażuj się w życie szkoły i wciągaj w to innych rodziców. Wychodź poza powszechnie przyjęte ramy życia szkolnego i zaproponuj zabawę, piknik czy wycieczkę dla dzieci z rodzicami – to pozwoli ci na zobaczenie tego, jak twoje dziecko funkcjonuje w grupie i porozmawianie z innymi dorosłymi, którzy są w takiej sytuacji, jak ty.

6. Często dziecko jest zainteresowane jakimś tematem, ale w szkole nie może on być omówiony szerzej – nic nie stoi na przeszkodzie, aby temat zgłębić w domu: poszukać informacji w książkach, internecie czy wybrać się do muzeum. Jeśli dziecko wie więcej, czuje się pewniej, także w szkole. Jeśli czegoś nie zrozumie, będzie mieć pewność, że w domu może się tego dowiedzieć i nauczyć.

7. Zostań uczniem swojego dziecka, bo często najlepiej się uczymy ucząc innych. Poproś swoje dziecko, aby cię nauczyło czegoś nowego, to bardzo podbuduje jego pewność siebie.

8. Doceniaj pytania i zawsze staraj się na nie znaleźć odpowiedź. Nic złego w tym, że odpowiedzi nie znasz i o tym dziecku powiesz. Szukając odpowiedzi uczysz dziecko bezcennej w dzisiejszym świecie umiejętności: wyszukiwania informacji oraz korzystania z różnych źródeł wiedzy.

9. Pomagaj dziecku rozwiązywać problem poprzez analogię do czegoś, co już jest mu znane.

Na przykład, jeśli dziecko ma kłopoty z ułamkami dziesiętnymi, uświadom mu, że od dawna się nimi posługuje, bo ceny w sklepach są podawane w taki sposób, a dzielenie na sylaby to nic innego jak recytowanie wyliczanek.

10. Angażuj wszystkie zmysły dziecka: niech się uczy w ruchu, wykonując coś, mówiąc, śpiewając.

11. Przytulaj najczęściej jak się da. Jeśli czujesz, że ktoś cię kocha i jest blisko, znacznie łatwiej jest się uczyć.

12. Z zainteresowaniem słuchaj, kiedy dziecko opowiada ci o swoich odkryciach i o tym, czego się nauczyło. Dziecko lepiej to zapamięta, będzie mieć też motywację do rozszerzania swojej wiedzy.

13. Podczas odrabiania lekcji nie wskazuj palcem błędów w pracy, chyba że dziecko poprosi o to. Staraj się naprowadzić na prawidłową odpowiedź, zadawaj pytania, ale nie podawaj gotowych rozwiązań – to odbiera satysfakcję z samodzielnego wykonania zadania.

14. Staraj się stworzyć takie sytuacje, w których dziecko może być dumne z własnych osiągnięć. Szczególnie wtedy, gdy ma jakieś problemy i musi odzyskać wiarę w siebie. Zadawaj takie pytania, które pozwolą udowodnić dziecku, że zna na nie odpowiedzi. Gdy jego wiara we własne siły zostanie odbudowana, wówczas dziecko chętniej będzie się uczyć czegoś nowego i zmierzy z problemem.

15. Zachęcaj do eksperymentowania, ucz dziecko, że nie zawsze wszystko się udaje i że trzeba podjąć ryzyko. Zaczynaj od eksperymentów w kuchni i wspólnego, a z czasem coraz bardziej samodzielnego, gotowania. Róbcie rzeczy z papieru – domek dla lalki, makietę osiedla, zamek rycerski. Niech dziecko w atmosferze zabawy i radości zdobywa nowe umiejętności.

16. Wierz w swoje dziecko. Doceniaj jego pomysłowość, szanuj je. Proś o pomoc, niech również wyraża swoją opinię w ważnych dla rodziny sprawach. Licz się z jego zdaniem.

17. Pozwól uczyć się na błędach. Niech dziecko nie boi się ich popełniać, to naturalny sposób uczenia się.

18. Graj z dzieckiem w wiele gier. Można dzięki nim nauczyć się liczyć, czytać, planować, przewidywać, myśleć logicznie – wszystko to mimochodem, bez świadomości, że właśnie się uczy.

19. Wspieraj zawsze swoje dziecko. Cokolwiek się dzieje, bądź po jego stronie.

20. Pamiętaj, że na początku edukacji każde dziecko robi wszystko najlepiej jak potrafi i stara się ze wszystkich sił. Chce się uczyć, ma taką potrzebę, próbuje też za wszelką cenę zadowolić rodziców i nauczycieli. Najważniejsze, to nie zabić w dziecku tej radości i pasji uczenia się.

Joanna Górnisiewicz